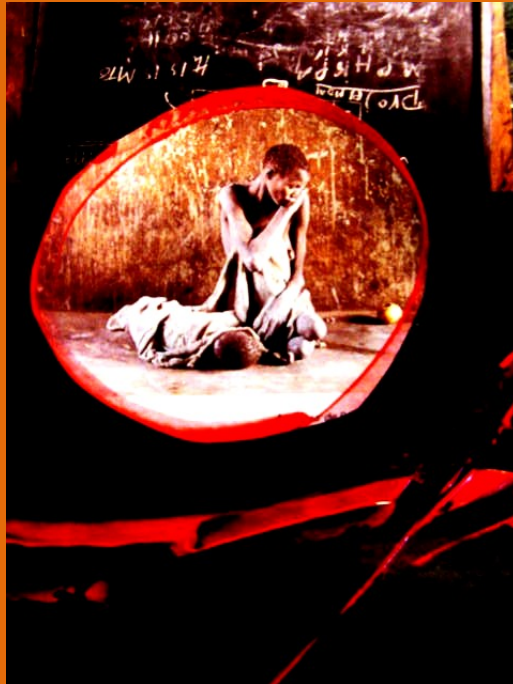


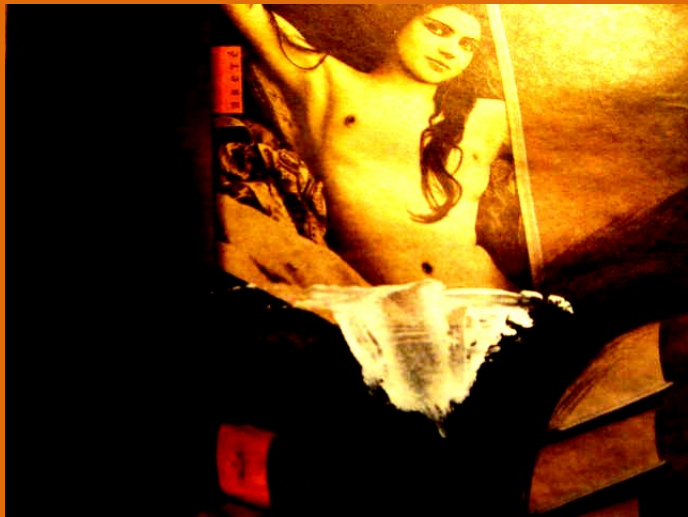


50.000 imatges de premsa intervingudas / Carina Filella

Fa trenta anys que César Reglero, gestor de l'Arxiu Museu de Mail Art de Tarragona, va començar una pràctica que aviat es convertiria en «obsessió»: pintar i retocar les fotografies dels diaris i revistes. L'any 2005, quan disposava de 43.200 imatges manipulades artísticament, en va seleccionar un miler per exposar-les a l'Antic Ajuntament de Tarragona en un muntatge que va titular *Prensa gràfica obsessiva 1976-2005*. Aleshores explicava que tot va començar un bon dia mentre esmorzava i llegia el diari, i va pintar algunes imatges que s'hi publicaven. Algunes, perquè l'havien impactat per la seva estètica, i d'altres, pel contingut crític que amagaven. Era l'any 1976, i des d'aleshores gairebé de manera diària ha continuat aquesta pràctica, i a hores d'ara ha reunit prop de 50.000 imatges. Pinta les imatges, hi dibuixa a sobre, hi enganxa plomes i fins i tot les crema o les mulla per veure'n el procés de descomposició. Aquesta és una pràctica pròpia de l'apropiacionisme.







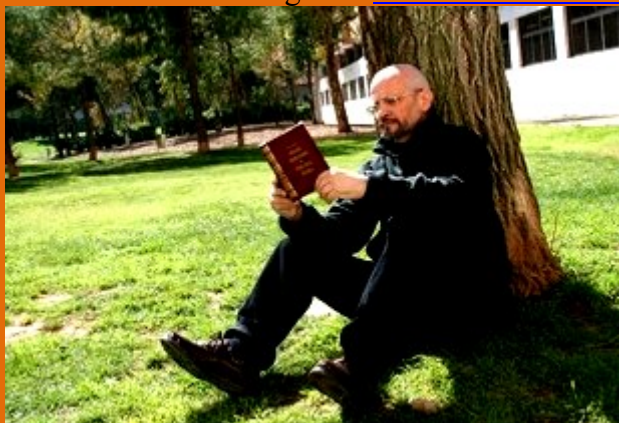


DOCUMENTACION

Existeix l'obra original?

El tarragoní César Reglero publica la primera antologia apropiacionista de la poesia visual espanyola

29/03/09 03:00 - Tarragona - [CARINA FILELLA](#)



César Reglero, amb l'antologia que acaba de publicar. Foto: S. RODRÍGUEZ.

Existeix l'obra original? Per César Reglero, artista multidisciplinari, psicòleg i grafoanalista tarragoní, la resposta és clara: no. «Tot té alguna influència d'alguna cosa; ningú és producte del no-res i una generació influeix en la següent. Tot ens influeix.» Aquesta és la base de l'apropiacionisme, un moviment artístic que segueix el

procediment de l'apropiació; o sigui, l'ús d'elements manlevats per a la creació d'una obra nova. César Reglero acaba de publicar la primera monografia sobre l'apropiacionisme a l'Estat espanyol, en la qual ell mateix es vindica com a artista seguidor d'aquest corrent.

A *Antología apropiacionista de la poesía visual española*, Reglero vol deixar molt clara la diferència entre el plagi i l'apropiacionisme: «Jo m'apropio i intervinc en l'obra d'un altre per crear la meua pròpia obra, per enriquir-la i intentar aportar alguna cosa a l'anterior, no per copiar-la.» És experimentació, no còpia vulgar.

El llibre, publicat per l'editorial Corona del Sur, especialitzada en poesia visual, es divideix en dues parts. La primera és un *corpus* teòric sobre aquest moviment artístic, el primer que es publica de manera monogràfica sobre el tema: «S'han escrit uns quants articles sobre l'apropiacionisme, però no hi ha treballs monogràfics; és la primera antologia apropiacionista de la poesia visual», destaca l'autor. En la segona part, Reglero treballa sobre les obres de prop de cinquanta poetes experimentals. Reglero ha triat una obra de cada artista i n'ha realitzat tres seqüències de cadascuna: manipula l'obra original per crear la seva pròpia obra. «He escollit l'obra que he volgut de cada artista, sense explicar-los de quina manera hi intervindria», explica l'autor, que hi afegeix: «El lector no sabrà distingir quina part de l'obra és original i quina és fruit de la meua intervenció, i aquest és el misteri.»

El llibre també inclou un apartat sobre assessorament legal relacionat amb el *copyright*, escrit per la llicenciada en dret Esther López Hoyo.

Al juny, el llibre, juntament amb una exposició, es presentarà a Montevideo (Uruguai), i al juliol, en el simposi internacional d'art contemporani de la població italiana de Sarmano. El pròxim pas serà, segons César Reglero, publicar una antologia apropiacionista de la poesia visual internacional.

El nom de César Reglero també figura en majúscules en el món del *mail art* (l'intercanvi d'experiències artístiques a través del correu electrònic i el correu tradicional). Ha participat en més de 500 exposicions de *mail art* en tots cinc continents.

<http://boek861.com>

<http://boek861.blog.com.es>